

5. neděle velikonoční B

*Nemilujme jen slovem a jazykem,
ale činem, doopravdy! (1 Jan 3,18)*

První čtení

Skutky apoštolů 9,26-31

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem. Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak (Šavel) viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s helénisty a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu. Církev měla pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha svatého.

Druhé čtení

1 Jan 3,18-24

Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí. Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Evangelium

Jan 15,1-8

Ježíš řekl svým učedníkům: "Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten

nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci."

K zamyšlení

Od prvního okamžiku našeho bytí míříme k růstu. Jako lidé si tuto výzvu představujeme, vidíme a cítíme. Kdo se v životě klame, vyhýbá se důležitým rozhodnutím a krokům, kdo se vyhýbá riziku dozrát ve vlastní nezaměnitelnou identitu a osobnost, působí bezbarvě, neautenticky, málo přesvědčivě.

Dnešní evangelium staví do středu obraz růstu. Jakožto každý růst znamená pro každého člověka životní výzvu, nastoluje křesťanský růst specifické akcenty. Úkol růst a být plodný se vztahuje na naši víru. Kdo není připraven růst ve víře, čelit krizím a vývoji ve víře stejně jako krizím a vývoji v životě, nemůže v křesťanském slova smyslu nést ovoce. Tito křesťané působí suše a vyprahle, bez životní radosti a nadšení, bez přesvědčení a vyzařování.

Ježíš si pro obraz růstu vybírá vinnou révu. Vinná réva byla již ve Starém Zákoně důvěrným obrazem dějin izraelského lidu s Bohem. Bohem opatrovaný, opečovávaný a skrze dějiny provázený, vyvinul se izraelský lid bez pozoruhodných plodů. Obraz vinné révy, znamená požehnání a symbol plodnosti, pokračuje a vztahuje se na Ježíše. Bůh ve svém Synovi stvořil novou vinnou révu a pouze spojení s ním přináší ovoce.

Toto základní svědectví pozorujeme v několika perspektivách:

Vinná réva je pevně zakořeněna v zemi, ze které bere životní sílu a předává jí dale. Stát pevně na zemi znamená být plně zakořeněn v Bohu, neboť dává životní mízu (duši), ze které réva žije a předává jí dál ratolestem. Přeneseno do života můžeme říci: Nikdo se nemůže sám ze sebe stát křesťanem (= ratolestí). Potřebujeme alespoň jednoho člověka, který s námi lidmi žije Boží dějiny a dále je předává a nejméně dalšího člověka, který je připraven tyto dějiny znovu objevit ve svém vlastním životě a vyvodit z toho důsledky pro svůj vlastní život. Ve společenství dobrých ratolestí se může vyvinout další dobrá ratolest.

Dobré ratolesti představují autentické a zralé křesťany/křesťanky, mohou to být pouze ti, kteří jsou živým vztahem spojeni s Kristem, jedinou a opravdovou vinou révou. Toto spojení znamená nechat svůj celý život proniknout životní mízou, tím samým Duchem. "Zůstaňte ve mne a já zůstanu ve vás." Zůstaňte ve mne – to znamená jděte do světa a vtiskněte mu pečeť lásky. "Beze mne nemůžete nic." Můžeme být dobrými lidmi, ale být křesťany/křesťankami vyžaduje tuto zásadní dimenzi navíc: On v nás a my v něm.

Když má vinná réva splnit svůj účel, musí ratolesti nést plody. Bez skutků bratrské lásky, která se vztahuje na Krista a jeho příklad, nemůžeme nést plody. Plody mohou být výstižně shrnuty jako: živá vzájemnost, bratrství a solidarity. Tak jako Ježíš přijal nás, musíme se i my navzájem pro sebe, především pak pro ty nejslabší z nás, nasadit a to méně ve slovech a více ve skutcích.

Víno je konečným výsledkem, produktem vinné révy. Před tím, než může víno člověka obveselit, má před sebou dlouhou cestu růstu, zrání a kvašení. Někdy to trvá roky, než můžeme víno vychutnat. V našem vývoji bychom si měli a smíme dát čas, ale ne donekonečna! Měli bychom být kreativní a plní života a schopni se nadchnout – chování, které vyvolává dobrá sklenice vína! Potom můžeme doufat, že se ti druzí ohřejí našimi skutky a nakazí se naší životní radostí. Království Boží, které je uprostřed nás a přesto tak toužebně očekávané, stojí ve znamení vína. Kde se zachvěl život, kde můžeme cítit posilu a radost, tam nastal již uzdravující čas Mesiáše. Pak má velikonoční doba pro náš život důsledky – pro nás a pro ostatní.